

Men alt det ligger ved siden af regeringskonferencen. Det er udfordringer, vi også skal have klaret i løbet af de næste 2-3 år, hvis udvidelsen skal blive en realitet. Og derfor synes jeg, at vi burde forholde os til det, der er den europæiske dagsorden, og prøve at glemme den lille danske dagsorden, vi selv beskæftiger os så voldsomt med.

Og for mig er det afgørende i forbindelse med traktaterne – og det er det også for Det Konservative Folkeparti, og det er jo heldigt – at vi får en mere effektiv udenrigs- og sikkerhedspolitik, og dér har regeringen givet et bud, og vi har støttet det bud. Vi mener, det er én af måderne at få effektiviseret beslutningsprocessen på.

Men en anden ting, der også er enormt vigtig for Det Konservative Folkeparti, er, at vi nu får afklaret, hvordan det forsvarspolitiske samarbejde mellem de europæiske lande skal foregå. Da man forhandlede om Maastricht-Traktaten i 1991, var der jo stor usikkerhed med hensyn til, hvordan man skulle løse de forsvarspolitiske problemer. Grunden til, at vi har en regeringskonference i 1996, er jo faktisk, at tiden dengang ikke var moden til, at man kunne finde den endelige form.

Nu er tiden moden til det. Mange ting er afklaret. Nu har vi muligheden for at finde ud af, hvordan vi vil indrette vores forsvarspolitik, således at den kan underbygge vores udenrigs- og sikkerhedspolitik. Og jeg er enig med dem, der siger: Jamen vi skal ikke til at have en meget hård forsvarspolitik placeret i EU-regi. Men alle de bløde sikkerhedspolitiske emner kan vi da godt tage ind: de emner, der kan underbygge vores udenrigs- og sikkerhedspolitik, de emner, som er nævnt i Petersberg-erklæringen. Og jeg er glad for, at regeringen er parat til at se på det.

Men det var også afgørende for Det Konservative Folkeparti, at når vi har det synspunkt, at det er vigtigt, at EU beskæftiger sig med dette, så skal Danmark selvfølgelig også deltage, og derfor kunne vi ikke acceptere SF's krav.

Vi håber og tror på, at der kommer en afklaring af de forsvarspolitiske spørgsmål i 1996-97. Så mener vi også, det er rimeligt, at den danske befolkning får mulighed for at tage stilling til de forbehold, som vi tog i 1993. Det er da kun anstændigt over for den danske befolkning.

Så jeg appellerer om, at vi nu koncentrerer os om det, der er den europæiske dagsorden, og glemmer al den sniksnak, som en gang imellem kan foregå i den danske debat. Sagen er for vigtig til det.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil da gerne starte med at sige tak til hr. Kent Kirk, fordi han var så utrolig ærlig. For hr. Kent Kirk sagde, at Det Konservative Folkeparti ønsker et forenet Europa – altså i modsætning til Fremskridtspartiet, der ønsker et europæisk fællesskab mellem ligeværdige partnere. Men hr. Kent Kirk ønsker et forenet Europa, og det er helt i orden, og den konservative indstilling til det er, at det er væsentligt at få Den Økonomiske og Monetære Union ført ud i livet for at sikre økonomisk stabilitet.

Jamen hvis det var den eneste grund, tror jeg såmænd, alle kunne have ønsket det. Nej, problemet er, at der ikke er nogen, der kan blive enige om det. Men det er måske ikke gået op for De Konservative endnu? Og der er faktisk meget stor tvivl om, hvorvidt der kan findes bare tre lande, der overhovedet kan deltage i den i 1999. Så den tredje fase af ØMU'en er i virkeligheden en and, og det har regeringen vel også mere eller mindre erkendt på nuværende tidspunkt.

Men det er helt vidunderligt, når hr. Kent Kirk i slutningen af sin tale når frem til den pointe, at udenrigs- og forsvarspolitikken i hvert fald skal være et EU-område, men kun de bløde emner, og det er så sødt og venligt, når hr. Kent Kirk forklarer, at militæret kun skal klare de bløde områder, men det er altså temmelig hårdtslående argumenter, når man bruger militære udtryk på den måde.

Men det er at bringe det hele ud af proportioner. Vi har haft en folkeafstemning, der sagde, at Danmark på det punkt foreløbig vil stå udenfor, og at den danske befolkning ønskede, at det ikke skulle blive en del af EU. Indimellem har hr. Kent Kirk tilmed også selv sagt, at det er en god idé at bevare NATO som den forsvarsalliance, der kan sikre stabilitet og fred i Europa. Ikke desto mindre står hr. Kent Kirk nu her og siger, at det godt kan komme over i EU, bare det er den bløde version. Jeg ved ikke, hvad det er for en måde, hr. Kent Kirk udtrykker sig på.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Kent Kirk gjorde meget fornuftigt opmærksom på den store modstand, der er imod unionsprojektet i en lang række lande rundt omkring i Europa. Man kan næsten begynde at se en fælleseuropæisk unionsmodstand for sig. Hr. Kirk nævnte England, de franske strejker